

دومین حضور برجسته دین، در نقش جیم استارک رقم خورد، نوجوانی حساس و عاصی در "شورش بی دلیل" (۱۹۵۵) به کارگردانی نیکلاس ری، او را به تجسم نسلش تبدیل کرد. شخصیت او با قاطعیت ارزش‌های بزرگ‌ترها را نقض می‌کند و در عین حال به شدت به دنبال «احساس تعلق» و یافتن هدفی در زندگی است. اجرای دین به طرز شفاف‌ی بر مشکلات نوجوانان ناامید و بی‌پناه صحبت می‌کند و به آن‌ها قهرمانی می‌دهد که می‌توانند به او احترام بگذارند و او را تحسین کنند. این درام کلاسیک همچنین شامل ناتالی وود، سال مینیو و دنیس هاپر بود. این فیلم

تحسین منتقدان را به همراه داشت و دین را برای بهترین بازیگر مرد راهی بفتا کرد.

